DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LVCÆ ORTHODOX. MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA,

QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XXIII. IAN.

M. ANTONIO MORAND, Doctore Medico, Moderatore.

974

An Pueris acutè laborantibus Venæ Sectio?

CERTIS quia labuntur, velis nolis, cuncta temporibus, nihil ſemper floret, ætas ſuccedit ætati, & vt in vitam, ſic in mortem per vices itur: An propterea cogitatio in pectus tuum deſcendet, tantas iſtas mutationes perſpectis annorum ſpatijs definiri, notiſque poſſe limitibus coërceri? lex id vetat Apollinea, vt ſit ætas id vitæ curriculum quo luculenter corporis temperamentum per ſe ſuaque ſponte mutatur. Lucis ingreſſu ex ſemine & ſanguine conflatus & conglutinatus homo, & humidiſſimus & calidiſſimus manifeſtè deprehenditur, ſicque principiorum naturam redolere neceſſum eſt, cùm ex humida calidaque ſubſtantia corpus eius oriatur, hinc quò vnumquodque generationî ſuæ vicinius eſt, eò humidius & calidius, vti quantum ei in vitæ finem declinandum ſit, tantum & ſiccitate contabeſcat; tum ignis virtute partes humidas exſiccantis, cùm aſſiduâ caloris actione humidum abſorbentis; Nolim tamen exiſtimes princeps animal, primis ineuntis infantiæ aut pueritiæ diebus & annis, debuiſſe cæteras ætates aut firmitate corporis, aut animi robore ſuperare.

SI conſtet inter omnes, Pueros facultatis naturalis munere Iuvenibus anteïre, quòd abundent, vt in lucem editi ſunt, genuino nectare & ingenti calore, quantoque perfectiora fuerint eorum opera, tanto caloris & humidi vim atque ſubſtantiam vberiorem adeſſe, vnde, amabò, omni licèt ætate omnes homines in morbos incidant, Puerili graviſſimis affligantur & acutiſſimis, qui cum magnitudine & vehementia celeriter ſua percurrunt tempora, ſæviſſimiſque ſymptomatis ingruere ſolent, iiſque mortiferis vrgentur? Res ipſa loquitur, facilè calida humidaque corpora putreſcunt, cùm inſitus eorum calor imminuitur, parteſque corporis inter ſe diſſident: Et vbi ſanguis corruptus eſt, ex quo pravitas omnis, aut citra labem is incaluit, tot morbis & ægrotationibus vndique circumfunduntur, vt cogitet conſtantium hominum nemo, non ſilicernium, quibus poſſit artibus repueraſcere; præſtat eos iuſtis vivendi legibus continere, & vbi contenta nocent, interiores acutorum morborum cauſæ, evacuationem accedere, quæ noxiorum eſt expulſio.

QVOD alienum eſt, quia Naturæ moleſtum, idipſum & Ars jubet extrahere radicitus, nec aliàs in eam rem potiſſimùm machinas adhibet, quàm aut venæ Sectionem aut Purgationem, vt ſublatis cauſis opprimentibus, vires ilico reſurgant, quæ aliàs affectionis diuturnitate conciderent; At periti eſt artificis morbi vim & ſubſtantiam demere viribus quàm fieri poteſt, minimùm oblæſis, tunc enim Natura noxiorum humorum onere levata, in priſtinum ſtatum reſtituitur: cúmque Puerorum ætas, in qua humanum genus ſpes atque opes ſuas omnes collocat, virium ſubſtantiâ præ cæteris abundet, & ætate ſenili, quæ & frigidiſſima & ſicciſſima eſt, quotieſcumq; gravi Peripneumoniâ, vel pungente Pleuritide torquetur, vtiliter ſanguis effunditur, potiori iure carnoſi Pueri & liberaliter educati, quibus venæ ſanguine diſtenduntur, quàm mox ſectâ venâ ſeruabuntur, ſic Febres omnes, antequam ſanguis exvratur, aut putredo latiùs diffundatur, & obſcurè ſerpens medullitus in eorum corporibus inſideat, generoſiſſimo præſidio penitus extingues, quo vitam ad extremum ſenium integrâ & incorruptâ ſanitate ducant.

ARTIS præſtantiſſimæ tam antiquum & humanum opus eſt Venæ Sectio, ſine cuius adminiculo vix Purgatio decernitur, vt tibi non congruat habere religioni, cui propenſior benignitas eſſe debet in calamitoſos, ſi diobolaris Hæmophobus præſtoletur in omnibus morbis vel etiam acutiſſimis, dum ſigna coctionis eluceant, ipſo ſtatim initio, qui ſanctioris diſciplinæ iura calles, venam exolve; vbi enim plenitudinem exemeris, quæ malis anſam dedit, & quæ miſeros ægrotantes in vitæ perniciem deduxit, in vado res erit. Et quoniam in Arte noſtra cunctari periculoſum, dum inſulſus Seplaſiarius animum & prudentiam perpetuùm deſpondet, ignarus quid virtus valeat, aude conſtanter quæ ſapientis conſilium poſtulet, intereſt enim non quæ ætas ſit, neque quid in corpore intus geratur, ſed quæ vires ſint, firmus Puer & robuſtus ſenex & gravida mulier valens, ſectâ venâ curantur, multiſque nominibus Sanguinis miſſio tum purganti medicamento, cum ſubſidijs de more ſequacibus præſtabit, ne temerè ſubſcribas iis qui candenti ferro tenellulorum infantium occipitium advrunt, quî à morbis puerilibus vindicentur.

MIRABILITER in omni pura vel impura Plenitudine interciſa vena ſuccurrit, nec homo toto vitæ decurſu frequentius ſe cibis ingurgitat quàm cùm in teneris eſt, vt immenſam tunc eius gulam diceres. Suis viribus & adeo validis nititur hæc ætas, vt ſponte naturæ Pueris etiam nefrendibus ſanguis interdum abundè prodeat è naribus non importato corpuſculis detrimento. Ergo ſi prava quædam corporis affectio qualis eſt Inflammatio, Iecur, Cerebrum, parteſque Cordi connexas occuparit, vt gravis inde concitetur agitatio, languidior evadat appetentia, ſitis enecet, dolor excruciet, ſomno omnium laborum & ſolicitudinum perfugio privetur æger, Morbillorum & Variolarum inſatiabilis crudelitas, intolerabilis fœditas & immanis audacia deterreat, lactumen deturpet, macie corpus extabeſcat, vrat intertrigo, typhus incurrat, ardens febris extorreat, inordinatè vaga redeat, ſtata remittat, querquera quatiat, ſynochus vrgeat, morbus Puerilis in cruciatum inſiliat, ſolſtitialis ſævitia gliſcat, nervus & muſculi convellantur, ſæva Phrenitis rabiem effundat, Apoplexia terribili veluti iactu fulminis percellat, capitis ardor impetat, ſtrangulet Angina, acerbiſſimus aurium cruciatus exanimet, lateris dolor conſumat, renes doleant, diruſque torminum affectus vires proſternat & fundat, venam abſcinde, nec iuſtioribus armis, innumeras triſtis Morboniæ cohortes quæ Pueris imminent, exarmabis.

Ergo Pueris acutè laborantibus Venæ Sectio.

415.

Proponebat Lutetiæ STEPHANVS BACHOT, Senonicus, A. R. S. H. M. DC. XLVIII.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Ioannes de Saint-Yon.	*M. Ioannes Maurin.*	*M. Franciſcus Mandat.*
M. Petrus Regnier.	*M. Iacobus du Val.*	*M. Claudius Lienard.*
M. Ioannes Hamon.	*M. Simon Boulot.*	*M. Renatus Moreau Profeſſ. Regius.*